

A boszorkánymulatságba keveredett ember

A dédnagymamám volt [aki mondta], hogy mindig éjfél után a Garam soron elindultak a kocsik, lovas kocsik, és hogy mentek a boszorkák a Pusztafaluba. Aztán hogy volt egy kíváncsi férfi, aki megkérdezte a másikat, hogy:

– Péter, hova mentek minden éjjel?

És akkor mondta, hogy:

– Majd várjál, ekkor meg akkor elviszünk tégedet is!

És akkor hogy várta is, hogy jött a kocsi, elvitték őt is ki a Pusztafaluba, ahol egy hosszú, megterített asztal volt, arany poharakból ittak, mulattak. És akkor egyszerre elveszett vele a világ, hogy nem emlékezett semmire, csak hajnalban arra ébredt, hogy egy ökörfarkkóróba fogódzkodik, és kint volt a Pusztafaluban.

Hát hogy most ez mennyire volt igaz vagy mennyire se, így mesélte az én dédnagymamám, hogy bizony Kéménden voltak boszorkányok.